

bleve trufulde. Det er naturligvis ikke umuligt at indgive et nyt Andragende, det er ikke umuligt, at Sagen atter sendes til polyteknisk Læreaanstalt Bestyrelse gennem Ministerens Resolution, og derfor har Ministeren vistnok Ret i, at det Arbejde, som i disse Sager kan forlanges udført af Ministeriet, ikke kan være stort; thi der forlanges ikke af Ministeriet en ny teknisk Prøvelse. Man holder sig naturlig til det Resultat, de tekniske Autoriteter erklære sig for. Der kan af og til blive indhentet Erklæringer, men en ny, selvstændig teknisk Prøvelse kan ikke ventes eller forlanges af Ministeriet. Altsaa, i Virkeligheden bliver Forholdet faaledes, at der ikke er mere end een Autoritet, der kan prøve Opfindelsen, og efter Omstændighederne er der heller Intet til Hinder for, at man, rustet med nye Oplysninger, henvender sig paany til Patentkommissionen. Jeg skjønner altsaa ikke rettere, end at Forholdet bliver det selv samme. Naar det ærede Medlem fandte en Afgang til at gaa til Domstolene, beder jeg erindret, at Udvalget ikke har været uopmærksomt paa, hvor vidt Forholdet virkelig har en saadan Karakter hos os, at der kan være Grund til at give den, hvem Patent negtes af vedkommende Kommission, en Afgang til at faae Spørgsmaalet prøvet ved en egen Domstol. Det er udtrykkelig blevet fremhævet, at dette Sidste ingenlunde er ubekendt, at der, hvor Interesserne ere flere nok dertil, kan være Grund til at gennemføre en saadan Ordning. Vi have opfordret den ærede Indenrigsminister til at overveie dette Spørgsmaal; men ved sin Udtalelse ved 2den Behandling antydede Ministeren, at han i alt Fald for Tiden ikke tænkte, at der var tilstrækkelig Grund til at gaa den Vej. Det er imidlertid et Spørgsmaal, der ikke er afflaaret, og som helt vel kan slutte sig til den her foreslaaede Ordning; men det kræver et særegent Initiativ fra Regjeringens Side efter Forhandling mellem Indenrigsministeren og Justitsministeren, fordi disse Spørgsmaal ikke kunne forelægges en hvilken som helst Domstol i Landet; men alle Sager af den Art maa henvises til en enkelt Domstol, der i saa Henseende faar sit særegne Omraade, og hvilken der anvises særegne Midler til at vise sin Opfattelse; thi paa anden Maade gaar det ikke. — Naar det ærede Medlem som en Grund, og en afgjørende Grund, til at vente henviste til Lyssland, idet han mente, at der i dette Land snart vilde komme en ny Patentlov, og at det da var rigtigt, at vore Bestemmelser kom i Overensstemmelse med den tyske Patentlov, vil jeg dertil svare to Ting: For det Første, at der er Ingen af os, der veed, hvor hurtigt den tyske Regjering faar Tid til og vil fremme denne Sag, og for det Andet, at der ikke paa dette Punkt er en saadan Forbindelse mellem Danmark og Lyssland, at de industrielle Interesser skulde have nogen særdeles Fordel af, at vi paa dette Punkt snarere vare i

Overensstemmelse med Lyssland end med andre Lande. Der er ikke paa dette Punkt nogen som helst Grund til at vente paa, at en Lov udarbejdes for Lysslands Vedkommende. Den Betragtning, det ærede Medlem fremsatte, er i Øvrigt ikke af dem, onefor hvilke jeg i det Hele stiller mig uwilligt. Der er mange Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke jeg vil erkende en saadan Betragtning for vel grundet. Der er visse Sager af stor Betydning, som jeg i flere Aar har havt Opfordring til at sysselsætte mig med, alle Spørgsmaal, der vedrøre Retspleiens Ordning, med Hensyn til hvilke det har havt den allerhøieste Interesse for de Mænd, der have arbejdet i disse Sager, at se den samtidige Bevægelse, der foregaar indenfor den samme Kreds i Lyssland. Det er ved en tilfældig Omstændighed, at Behandlingen af disse Spørgsmaal i Lyssland er bleven tilgængelig for Offentligheden før den Bearbejdelse, der er flet i Danmark; men den næsten samtidige Bearbejdelse har været paa den ene Side en Spore, paa den anden Side til Betryggelse og Belæring. Det er altsaa ikke den af det ærede Medlem ansøgte Betragtning i og for sig, jeg er imod, men jeg er imod dens Anvendelse paa nærværende Sag. — Naar det ærede Medlem anstillede Betragtninger over, hvem denne Lov tilfredsstillede og hvem ikke, glemte han i alt Fald den polytekniske Læreaanstalts Medlemmer, hvem den utvivlsomt vil tilfredsstille; dette være nu, som det vil. Naar det ærede Medlem imidlertid henviste til, at Loven ikke vilde tilfredsstille Patentfjægerne, og naar han paaberaabte sig en Udtalelse af en Mand, der ganske vist var i Besiddelse af Sagkundskab, saa skal jeg bemærke, at ogsaa jeg er tilgængelig for Oplysninger og Bemærkninger af Mænd, der særlig sysselsætte sig med den paagjældende Sag, og blandt andre Grunde til, at Sagen ikke er bleven fremmet saa meget hurtigt, har ogsaa været den, at vi vare meget villige til at modtage Oplysninger og Bidrag til denne Sags Ordning fra sagkyndige Mænd; men der er Ting, som jeg her beder bemærket. Det er jo ganske naturligt, at Patentfjægerne helst vilde have det rene Anmeldessystem. Man kan ikke undre sig over, at Patentfjægerne fortrinsvis se paa, hvad der i alt Fald synes nærmest at stemme med deres egen Interesse, og det synes aabenbart at fremme Patentfjægernes Interesse mest, at Afgangen til at faae Patent er saa let, ubetinget og ubegrænset som mulig. Det er dog maaske ikke ganske rigtigt fra Patentfjægernes Standpunkt at se Sagen faaledes, men det kan i alt Fald forklæres og fortaas, om de gjøre det. Vi have dertil her at afveie de væsentlige Forhold, hvortil der skal tages Hensyn, ikke blot i Patentfjægernes, men ogsaa i Publikums Interesse og i Industriens Interesse i det Hele. Det er denne Kombination af de forskellige Hensyn, som vi efter bedste Evne have